

Arrestnummer 51722 / 2022
Repertoriumnummer 2022 / 1770
Datum van uitspraak 20 mei 2022
Notienummer griffie 2021/NT/1186
Notienummer parket-generaal

NA CASSATIE

Hof van beroep Gent

Arrest

tiende kamer
correctionele zaken

COVER 01-00002715618-0001-0011-01-01-1

Not.nr. AN.66LB030051/17

In de zaak van het OPENBAAR MINISTERIE

tegen

1. nr. (ON)
met maatschappelijke zetel te
- beklagde -

verdacht van:

Als dader of mededader in de zin van artikel 66 Strafwetboek;

Op de percelen aldaar gelegen te
gekadastraerd als met een (globale) oppervlakte
van
eigendom van ( )
ingevolge aktes verleden door notaris dd.02/08/1985 en 18/02/1988
en gekadastraerd als met een globale oppervlakte
van
eigendom van |
ingevolge akte verleden door notaris dd.14/03/2002

gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van grond

buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van een grond voor het opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, of van allerlei materialen, materieel of afval en voor het parkeren van voertuigen, wagens of aanhangwagens,

hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning te hebben uitgevoerd, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning, verder te hebben uitgevoerd,

namelijk:

- achteraan de woning met huisnummer werd de tuinzone over de volledige oppervlakte gebruikt voor het opslaan van allerhande materialen, waaronder een

PAGE 01-00002715618-0002-0011-01-01-4

- zeecontainer, verkeersborden, werfafsluitingen en bouwmaterialen en wordt de grond grenzend aan de tuinzone gebruikt als parking
- op het terrein met nummer _____ wordt achteraan de onverharde zone gebruikt voor het stallen van vrachtwagen en allerhande rollend materiaal.

(art. 4.2.1., 5°, a) en b), 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4., 6.2.1. lid 1, 1°, en 6.3.1. § 1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening ; art. 5, 1°, a), en 6 lid 1 Decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning)

te _____ in de periode van 8 maart 2017 tot en met 28 augustus 2018

* * * *

1.1 De rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Antwerpen, kamer AC1, besliste bij vonnis van 30 maart 2020 op tegenspraak als volgt:

“Op strafgebied

Veroordeelt

voor de tenlastelegging :

*tot een **geldboete van 6000,00 EUR, zijnde 750,00 EUR, verhoogd met 70 opdecimen.***

Verleent uitstel van uitvoering voor een termijn van 3 jaren wat betreft deze geldboete, doch slechts voor een gedeelte van 3000,00 EUR, zijnde 375,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen.

Verklaart **verbeurd** overeenkomstig artikel 42, 3° en 43bis Sw. de vermogensvoordelen voor een bedrag van 25.000 euro

Wijst meergevorderde af.

Beveelt lastens

dat de plaatsen gelegen te _____

*gekadaastreerd als
gekadaastreerd als*

in hun oorspronkelijke staat zullen hersteld worden, namelijk door het uitvoeren van aanpassingswerken zodat de bouwwerken qua volume en omvang conform de verleende bouwvergunning zijn,

*binnen een termijn van **1 jaar** te rekenen vanaf het in kracht van gewijsde treden van huidig vonnis en onder verbeuring van **een dwangsom van 150 euro per dag vertraging** in het niet nakomen van het hiervoor bevolene.*

Dat de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur in naam van het Vlaamse Gewest en de gemeentelijke stedenbouwkundige inspecteur en de burgemeester in naam van de gemeente in geval het vonnis niet wordt ten uitvoer gelegd, van ambtswege in de uitvoering ervan kan voorzien.

Machtigt de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur in naam van het Vlaamse Gewest en de gemeentelijke stedenbouwkundige inspecteur en de burgemeester in naam van de gemeente de van de herstelling van de plaats afkomende materialen en voorwerpen te verkopen, te vervoeren, op te slaan en te vernietigen op een door hen gekozen plaats;

Zegt voor recht dat de veroordeelde gehouden is alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, begroot en invorderbaar verklaard door de beslagrechter;

Veroordeelt

tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders*
- een bijdrage van 20,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand*
- de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op 263,54 EUR”*

1.2 Tegen dit vonnis werd hoger beroep ingesteld op:

- 28 april 2020 door de beklaagde tegen “*alle beschikkingen van het vonnis*”;
- 29 april 2020 door het openbaar ministerie tegen “*alle beschikkingen*”.

1.3 Er werd een verzoekschrift in de zin van 204 Wetboek van Strafvordering ingediend op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Antwerpen, op:

- 28 april 2021 door de raadsman van de beklaagde
- 29 april 2021 door het openbaar ministerie.

1.4 Het hof van beroep te Antwerpen, kamer C4, besliste bij arrest op tegenspraak van 19 mei 2021 als volgt:

“Verklaart de hogere beroepen van beklaagde en van het Openbaar Ministerie ontvankelijk;

Op strafrechtelijk gebied

Verklaart de beklaagde schuldig aan de haar ten laste gelegde feiten;

┌ PAGE 01-00002715618-0004-0011-01-01-4 ─┐

Veroordeelt de beklaagde wegens deze vermengde feiten tot een geldboete van 1.000,00 euro, gebracht op 8.000,00 euro door verhoging met 70 opdecimen;

Gelast gedurende een termijn van 3 jaar vanaf heden het uitstel van tenuitvoerlegging van deze geldboete ten belope van het bedrag van 500,00 euro, na verhoging met 70 opdecimen gebracht op 4.000,00 euro, zodat een gedeelte van 500,00 euro na verhoging met 70 opdecimen gebracht op 4.000,00 euro, effectief blijft;

Verklaart de wederechtelijke vermogensvoordelen, geraamd op 25.000,00 euro, verbeurd op grond van artikelen 42, 3° en 43bis Sw. ten aanzien van de beklaagde;

Verplicht de beklaagde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan occasionele redders een bedrag te betalen van 25,00 euro, verhoogd met 70 opdecimen en alzo gebracht op 200,00 euro;

Veroordeelt de beklaagde tot betaling van een bijdrage van 20,00 euro aan het begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand;

Legt aan de veroordeelde een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken op van 50,45 euro;

Herstelvordering

Verklaart de herstelvordering, ingesteld door de burgemeester en de gemeentelijke stedenbouwkundig inspecteur, van 4 december 2018 op grond van huidig artikel 7.7.5. VCRO gegrond;

Beveelt beklaagde de plaats in de oorspronkelijke staat te herstellen op de percelen gelegen te

- het strijdig en gewoonlijk gebruiken van de grond voor het opslaan van allerhande materiaal en voertuigen dient gestaakt te worden en al het materiaal en de geparkeerde voertuigen van de percelen met moeten verwijderd worden;*
- de verhardingen op beide percelen voor de opslagplaatsen en parkeerplaatsen dienen te worden verwijderd;*
- de tuinzone van het perceel met nr. dient groen te worden aangelegd conform de stedenbouwkundige vergunning van 23 oktober 2009 en de stedenbouwkundige vergunning van 17 november 2017;*

binnen de termijn van 2 jaar ingaande vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest;

Beveelt op grond van huidig artikel 6.3.4, §1 VCRO dat, als de plaats niet binnen de door dit arrest gestelde termijn in de vorige staat wordt hersteld, de stedenbouwkundige inspecteur en de burgemeester ambtshalve in de uitvoering ervan kunnen voorzien in de plaats en op de kosten van de veroordeelde;

Zegt dat de overheid die het arrest uitvoert, gerechtigd is om de materialen en voorwerpen, afkomstig van de herstelling van de plaats of van de staking van het strijdig gebruik te verkopen, te vervoeren en te verwijderen;

Zegt dat de overtreder die in gebreke blijft, verplicht is alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat die de overheid, die het arrest uitvoert, heeft opgesteld of die de beslagrechter in de burgerlijke rechtbank begroot en uitvoerbaar verklaard heeft;

Veroordeelt beklagde, voor het geval dat aan de veroordeling tot herstel niet wordt voldaan, tot betaling aan de burgemeester van een dwangsom van 150,00 euro per dag vertraging vanaf de eerste dag volgend op het verstrijken van de hoger vermelde hersteltermijn en in zoverre huidig arrest vooraf werd betekend;

De kosten

Veroordeelt de beklagde tot de kosten van de strafvordering en de herstellvordering in beide aanleggen, deze voorgeschoten door de openbare partij in totaal begroot op 364,08 euro.”

1.5 Tegen dit arrest van 19 mei 2021 stelde de beklagde op 2 juni
2021 cassatieberoep in.

1.6 Het hof van Cassatie, tweede kamer, besliste bij arrest op tegenspraak van 19 oktober 2021 als volgt:

“Vernietigt het bestreden arrest in zoverre het de eiseres veroordeelt tot straf en tot betaling van een bijdrage aan het Slachtofferfonds.

Beveelt dat van dit arrest melding zal worden gemaakt op de kant van het gedeeltelijk vernietigde arrest.

Verwerpt het cassatieberoep voor het overige.

Veroordeelt de eist tot twee derden van de kosten van zijn cassatieberoep.

Houdt de beslissing over de overige kosten aan en laat die over aan de rechter op verwijzing.

Verwijst de aldus beperkte zaak naar het hof van beroep te Gent.

Bepaalt de kosten op 673,09 euro, waarvan 22 euro is verschuldigd.”

2. Binnen de perken van het vernietigingsarrest van 19 oktober 2021 van het Hof van Cassatie omvat de saisine van dit hof enkel de beslissing over de straf en de bijdrage aan het slachtofferfonds. De schuld van de beklaagde aan de feiten van de enige telastlegging staat definitief vast op grond van het arrest van het hof van beroep te Antwerpen van 19 mei 2021. Ook de beslissingen over de herstellvordering en de kosten zijn definitief.

3. Op de rechtszitting van 11 februari 2022 (inleidingszitting) van dit hof, zelfde kamer, werden bij toepassing van de artikelen 152, §1 en 209bis, laatste lid, Wetboek van Strafvordering, conclusietermijnen vastgelegd en werd de rechtsdag bepaald op de rechtszitting van 21 april 2022.

De beklaagde legde tijdig een syntheseconclusie neer. Gelet op de hierboven afgebakende saisine van dit hof, antwoordt het hof niet op de argumenten in de conclusies die betrekking hebben op de schuld en de herstellvordering.

4. Het hof hoorde op de openbare rechtszitting van 21 april 2022 in het Nederlands:

- de beklaagde _____ in haar middelen van verdediging, vertegenwoordigd door meester _____ advocaat met kantoor te Antwerpen,
- het openbaar ministerie in zijn vordering bij monde van Jan De Clercq, advocaat-generaal.

5. De dagvaarding voor de eerste rechter werd op 19 juli 2019 overgeschreven op het kantoor Rechtszekerheid van _____ (ref.: _____), overeenkomstig artikel 6.3.1., § 6 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

6. De beklaagde baat een bedrijf uit dat niet voldeed aan de wetgeving inzake de ruimtelijke ordening. Zij maakte er een gewoonte van om allerhande materialen op haar gronden op te slaan (waaronder een zeecontainer, verkeersborden, werfafsluitingen en bouwmaterialen) en grond te gebruiken als parking, zonder dat zij daarvoor over een vergunning beschikte. Dit leverde haar onmiskenbaar een economisch voordeel op. Zij handelde ook in de verwerpelijke overtuiging dat, éénmaal in gebruik, de strijdige opslag zou worden geregulariseerd. Dit is niet toelaatbaar.

De beklaagde _____ liep één eerdere veroordeling op voor een verkeersinbreuk. Zij vraagt dat het hof haar eenvoudig schuldig zou verklaren omdat de redelijke termijn in deze zaak is overschreden.

De redelijke termijn in deze zaak ving aan op 8 maart 2017: op die dag werd een stakingsbevel betekend aan de zaakvoerder van de beklaagde. Het onderzoek kende een normale evolutie. De herstellvordering liet enige tijd op zich wachten. Nadat de

herstelvordering op 19 februari 2019 was ingeleid, volgde op 11 juli 2019 een dagvaarding voor de eerste rechter. De beklaagde stelde beroep in tegen het eerste vonnis en vervolgens cassatieberoep tegen het arrest van het hof van beroep te Antwerpen. Al die procedures kenden een normaal verloop. Inmiddels is evenwel ruim vijf jaar verstreken sinds de beklaagde is verontrust. Deze strafzaak is niet complex. Het hof stelt vast dat de redelijke termijn, bedoeld in artikel 6.1 Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, in beperkte mate is overschreden.

Artikel 21ter Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering bepaalt dat indien de duur van de strafvervolgung de redelijke termijn overschrijdt, de rechter de veroordeling bij eenvoudige schuldigverklaring kan uitspreken of een straf kan uitspreken die lager kan zijn dan de wettelijke minimumstraf. Deze bepaling sluit een meer of minder vergaand rechtsherstel niet uit.

In deze is de schending niet van die aard dat enkel de eenvoudige schuldigverklaring een passend rechtsherstel kan bieden. Het hof stelt slechts een beperkte schending vast.

Zonder overschrijding van de redelijke termijn, zou het de beklaagde veroordelen tot een effectieve geldboete van 3.000 euro. Als passend rechtsherstel voor de beperkte overschrijding, vermindert het hof de op te leggen straf op reële en meetbare wijze tot een effectieve geldboete van 2.000 euro.

Uit niets blijkt dat deze straf de beklaagde sociaal zou declasseren, of haar sociale reclassering in het gedrang zou brengen.

Aangezien het bewezen misdrijf werd gepleegd na 31 december 2016, moet de geldboete met 70 deciemmen worden verhoogd.

7. Het openbaar ministerie vordert de bijzondere verbeurdverklaring van een bedrag van 106.056 euro als vermogensvoordeel voortkomend uit het bewezen misdrijf. De onderzoekers berekenden dat de beklaagde 5.829 euro per maand zou hebben betaald voor de huur van een loods voor opslag van haar materiaal en voertuigen. Vermits de incriminatieperiode ruim 18 maanden bedraagt, begrootte het openbaar ministerie het vermogensvoordeel op 106.056 euro.

De beklaagde houdt voor dat er geen verbeurdverklaring kan worden opgelegd, omdat ze over een vergunning beschikt voor de opslag van materiaal en parking. Minstens geldt er volgens haar een vermoeden van vergunning. Deze betwisting raakt echter de beoordeling van de schuldvraag, die niet tot de saisine van dit hof behoort.

Verder stelt de beklaagde dat er geen vermogensvoordeel is, vermits de materialen op woongrond werden gestald en dit duurder is dan het stallen van materiaal in een KMO zone. De beklaagde verliest uit het oog dat zij op de woongrond geen materiaal en voertuigen

mocht stallen. Door dit toch te doen, bespaarde zij op de kost van de huur van een locatie om materiaal en voertuigen te stallen. Ook een kostenbesparing kan een vermogensvoordeel zijn in de zin van artikel 43, 3° Strafwetboek.

De beklaagde merkt wel terecht op dat het vermogensvoordeel is begroot op basis van de huurprijs van een perceel van 2798 vierkante meter, terwijl haar totale bedrijfsoppervlakte 2847 vierkante meter bedraagt. Zij beschikt over een vergunning voor het magazijn dat op het bedrijfsterrein is geplaatst. Het vermogensvoordeel moet worden begroot op basis van de oppervlakte die gewoonlijk werd gebruikt voor de illegale opslag van materialen en voertuigen. Het strafdossier bevat voldoende gegevens om de omvang van dit vermogensvoordeel zo nauwkeurig mogelijk te bepalen. Uit de foto's bij het bevel tot onmiddellijke staking blijkt dat alle tuingrond rond de woning met huisnummer werd gebruikt als opslagplaats van allerlei materialen. De grond grenzend aan de tuinzone werd gebruikt als parking. De onverharde zone achteraan het terrein met nummer werd gebruikt voor het stallen van vrachtwagens en allerlei materiaal. Op 8 maart 2017 stonden er 22 grote voertuigen gestald. Op basis van die informatie en met inachtnaam van de prijs voor de huur van een perceel van 2798 vierkante meter, begroot het hof het vermogensvoordeel naar billijkheid op 60.000 euro.

Om de beklaagde geen onredelijk zware straf op te leggen en rekening houdend met de beperkte schending van de redelijke termijn, verklaart het hof de beklaagde verbeurd van 15.000 euro aan vermogensvoordelen.

Nu dit vermogensvoordeel niet in het vermogen van de beklaagde identificeerbaar is, slaat de verbeurdverklaring op het equivalent bedrag.

8. De beklaagde is gehouden tot de kosten van deze beroepsprocedure, zoals hierna bepaald.

Het hof veroordeelt de beklaagde als veroordeelde tot een correctionele hoofdstraf tot het betalen van de bijdrage van 25 euro tot financiering van het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders (art. 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen). Deze bijdrage, die een eigen aard heeft en geen straf inhoudt, wordt vermeerderd met 70 deciemmen tot 200 euro, en dit ongeacht de datum van de bewezen verklaarde feiten.

Dictum

Toegepaste wetsartikelen:

Het hof maakt toepassing van de hiervoor aangehaalde artikelen en van de artikelen:

- 211 en 211*bis*, Wetboek van Strafvordering,
- 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken,

PAGE 01-00002715618-0009-0011-01-01-4

Beslissing van het hof:

Het hof,
rechtsprekend op tegenspraak,

Perken van dit hoger beroep:

Het hof stelt vast dat gelet op de beperkte vernietiging van het Hof van Cassatie van 19 oktober 2021, het hof van beroep te Antwerpen definitief heeft beslist over:

- de schuld van de beklaagde aan het feit van de enige telastlegging en alle beslissingen die daarmee onlosmakelijk zijn verbonden;
- de herstellvordering,
- de kosten.

verklaart de beroepen ontvankelijk en er ten gronde over beslissend **met eenparige stemmen:**

wijzigt het beroepen vonnis voor zover nog bestreden voor het overige **als volgt:**

op strafgebied:

veroordeelt de beklaagde _____ voor het bewezen misdrijf tot een geldboete van 2.000 euro, vermeerderd met 70 met deciem en zo gebracht op 16.000 euro;

spreekt voor de beklaagde _____ de bijzondere verbeurdverklaring uit van de vermogensvoordelen uit het bewezen misdrijf voor een equivalent bedrag van 15.000 euro;

veroordeelt de beklaagde _____ tot betaling van een bedrag van 25 euro, vermeerderd met 70 deciem en zo gebracht op 200 euro te betalen als bijdrage tot de financiering van het fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders;

veroordeelt de beklaagde _____ tot betaling van de kosten van de strafvordering, voor het openbaar ministerie begroot op 30,49 euro voor deze beroepsprocedure.

Kosten beroep:

Dagv. beklaagde:	€ 27,72
+ 10 % :	€ 2,77
Totaal :	<u>€ 30,49</u>

Dit arrest is gewezen te Gent door het hof van beroep, tiende correctionele kamer, samengesteld uit raadsheer als waarnemend kamervoorzitter, raadsheren en in openbare rechtszitting van **20 mei 2022** en in aanwezigheid van
en
uitgesproken door wnd. kamervoorzitter in aanwezigheid van
advocaat-generaal, met bijstand van griffier

